

ὁ πατήρ μου. Ἵσως μὲ τὸν καιρὸν ἐμπορέσω νὰ νὰ τὸν ἴδω καὶ νὰ τὸν παρηγορήσω, τοῦλάχιστον εὐρισκόμενη ἐκεῖ εἶναι πιθανώτερον νὰ μάθω ἂν ἔτι ζῇ. Παρατηρῶ, πολύτιμοι φίλοι μου, ὅτι ἀποδοκιμάζετε τὸ σχέδιόν μου· ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ με ἐμποδίζετε. Πρέπει νὰ δοκιμάσω· δύναμαι δὲ νὰ μεταμορφωθῶ ἐντελῶς· ἔπειτα οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Φρουρίῳ τῶν Αἰχμαλώτων μὲ γνωρίζει. Ἡ Ἀγνή ἐπρότεινε, μὲ τὴν ἀδελφίαν τῶν γονέων της, νὰ ἐμῶν αὐτὴ πρώτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συρῶρου ἵνα πληροφορηθῇ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς σκληραγωγίας. «Ποτὲ δὲν θέλω λησμονήσῃς,» εἶπεν ἡ Ρόζα «τὴν ἀγαθὴν ταύτην πρότασιν, ἀλλ' οὐδὲν δύναται νὰ μὲ προτρέψῃ νὰ ἀναβῶ οὐδὲ μέχρι τῆς αὔριον τὸ νὰ προσφέρω ἐμαυτὴν ὡς ὑπηρετρίαν ἐν τῷ Φρουρίῳ τῶν Αἰχμαλώτων. Ἡ δὲ ἀνάβολὴ καὶ μιᾶς μόνης ἡμέρας πολλάκις φέρει σημαντικὰς συνεπείας. Διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἐνδέχεται νὰ μετατεθῇ ὁ πατήρ μου· ἢ νὰ ἀσθενήσῃ!» ὁ δὲ Βύρξιος βλέπων ὅτι πᾶσα παρατήρησις ἤθελεν εἰσελθεῖν ματαίᾳ, εἶπεν «ἀλλ' ἡ ὠραιότης σου, (τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἀνέφερον πρὸς σέ) καὶ οἱ χρυσοειδεῖς καὶ μικροὶ πλοκαμοὶ σου, ἐμποροῦν νὰ σὲ προδώσωσι. Γνωρίζω μὲν ὅτι ὠραία ἐπιθερμὶς ἡμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ διὰ τινος βαρῆς, ἀλλὰ μοι φαίνεται ἀδύνατον νὰ κρυθῇ κόμη τόσο μεγάλη ἐντός τινος κεφαλῶδέσμου· ὅθεν φοβοῦμαι μήπως ἐκληρθῇ ὡς μετρημειωμένη κυρία καὶ προσκληθῇ εἰς ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ Ἱππότης Εὐδῆ, καὶ τότε» — «Ἀγαθὲ μου Βύρξιε,» ἀνέκραξεν ἡ Ρόζα, «ἐπιτρέψον νὰ σὲ διακρίψω· μεγάλη μεταβολὴ ἐμπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν μορφήν μου· διότι ἡ Ἀγνή δύναται πάραυτα νὰ καταστήσῃ τὸ πρόσωπον, τὸν λαμὸν, καὶ τοὺς βραχίονάς μου φαίους· θέλω δὲ κόψει τὴν κόμην μου καὶ θὰ κλύψω τὴν κεφαλὴν μου μὲ ἀσχημον κεφαλῶδέσμον» (σκούφιζν). «Ἄ, τὴν γλυκεῖν καὶ ἀξιαγάπητον δεσποινίδα,» εἶπεν ἡ σύζυγος τοῦ Βυρξίου πρὸς τὴν Ἀγνήν ὑπερέμνη τῇ φωνῇ, «φοβοῦμαι μήπως οὐδεμίαν μορφῆς μεταβολὴν δυνήθῃ νὰ τὴν κάμῃ νὰ φαίνεται ὡς ὑπηρετρία· ποσάκις δὲ ἡμεῖς παρετηρήσαμεν τὴν καθ' ὅλους τοὺς τρόπους αὐτῆς χάριν!»

Ὁ μὲν Βύρξιος ἔσπευσε νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ φαῖον χρώμα, ἡ δὲ Ἀγνή σακρυρροῦσα ἔκοψε τὴν κόμην τῆς Ρόζας καὶ προσεκτικῶς κατέθεσεν αὐτήν. Ἀλλ' ἡ Ρόζα ἔλεγεν ὅτι αὐτὴ δὲν λαμβάνει τοῦτο καθόλου ὑπ' ὄψιν, ἀναλογιζομένη ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ὑπῆρχεν ἐλπίς, ἔστω καὶ ἐλαχίστη, νὰ ἴδῃ τὸν πατέρα αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ἐνεδύθη τὰ φορέματα τῆς Ἀγνῆς καὶ περιέβλεπε τὴν κεφαλὴν της μὲ τὸν κεφαλῶδέσμον τῆς καλῆς γυναικὸς τοῦ Βυρξίου· ὅτε δὲ αὐτὸς τὴν εἶδεν εἶπεν ὅτι οὐδεὶς θὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἱππότης Ἐλδέρτου. Ἡ δὲ παρατήρησις αὕτη ἐνεψύχωσε πολὺ τὴν Ρόζαν καὶ οὕτως ἀνεχώρησε μὲ τὸ μικρὸν κἀνιστρον τῶν μυκήτων συνωδευμένη ὑπὸ τῆς Ἀγνῆς, ἥτις ἔφερε ἄλλο κἀνιστρον περιέχον τὸ γεῦμά των. Ἐπορεύθη καὶ ὁ Βύρξιος μετ' αὐτῶν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δάσους ἀπέχοντος ἡμίσειαν περίπου ὥραν ἀπὸ τοῦ Φρουρίου τῶν Αἰχμαλώτων. Ἀ-

ποσιωπῶ τὴν περιγραφὴν τῶν διαφόρων αἰσθημάτων τῆς Ρόζας ὅτε εἶδε τὰ Φρούρια!

Πλησίον τοῦ δωματίου τοῦ Συρῶρου δύο κοράσια ἔπαιζον· ἡ δὲ Ρόζα, ἥτις ἡγάπα τὰ παῖδια, σταματήσασα ὠμίλα πρὸς αὐτὰ εὐμενῶς, καὶ ἔδωκεν εἰς ἕκαστον ὀλίγα ἄγρια ἄνθη, τὰ ὅποια συνέλεξεν ἐκ τοῦ δάσους. Ἀντὶ τὰ κοράσια νὰ φύγωσιν ἐπὶ τῇ ὄψει τῆς ξένης, ἐν ἑξ αὐτῶν εἶπεν εἰς τὴν Ρόζαν, «σὲ ἀγαπῶ, διότι σὺ ἐμειδίσας πρὸς ἐμέ»· τὸ δὲ ἄλλο ἐκύτταξεν τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς τοῦ κἀνιστροῦ· τότε δὲ ἡ Ἀγνή προσέφερε πρὸς αὐτὰ ὀπωρικά τινα, τὰ ὅποια αὐτὰ μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν.

Πατὴρ τῶν κορασίων τούτων ἦτο ὁ Συρῶρος καὶ,

χωρὶς νὰ φαίνεται, βλέπων τὰ γενόμενα ἀπὸ τοῦ δωματίου του, ἀπεφάνισε νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὰς νεανίδας ταύτας· διότι προσεφέρθησαν μὲ καλωσύνην πρὸς τὰ τέκνα του. Ἐπεθύμουν νὰ εἴχετε ἀγαπητοὶ μου ἀναγκῶσαι, εἰκόνα τῆς Ρόζας ὅτε ἐχαίρετῃσεν ὡς χαίρω τῶσιν οἱ χωρικοὶ καὶ μετὰ δειλίας ἠρώτησε, «παρακαλῶ κύριεθέλετε νὰ ἀγοράσῃτε μύκητας· εἶναι ἀξόλογοι.» Ἐν τῷ γλυκαί προσώπῳ αὐτῆς ἐφαίνετο ἀνησυχία τις περὶ τοῦ πατρὸς της, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκλαβὼν ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ φόβου μήπως οἱ μύκητες δὲν ἀγορασθῶσιν, εἶπε, «μὴ φοβοῦ, καλὴ κόρη, οἱ μύκητες ἦναι ἐπιθυμητοὶ ἐνταῦθα. Εἰσελθετε ἀμφότεραι, καὶ καθίσατε, ἕως οὗ κομίσω τὸ κἀνιστρον εἰς τὸν μάγειρον. Πόσο τιμῶνται;» «θὰ δεχθῶ εὐγνωμόνως